

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

De necessitate præcepti divini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

eum nondum receperunt ; sed Baptismus est necessarius vel in re , vel in voto , ut ostenditur in propria de Baptismo materia : ergo &c. Et ita docent Suar. *D. 17. s. 2. n. 3. & s. 3. n. 3.* Valent. *T. 4. D. 7. q. 1. p. 6. assert. 2. & q. 9. p. 2.* Reginald. *l. 28. n. 4.* Bonac. *D. 5. q. 2. p. 3.* Henriq. *l. 4. c. 2. n. 1. & reliqui communiter.* Hinc obiter

9. Patet , eum , qui post Baptismum peccavit mortaliter , non esse salvandum , nisi per Sacramentum Pœnitentiæ vel in re , vel in voto , id est , nisi vel re ipsa recipiat hoc Sacramentum , aut eliciat actum perfectæ contritionis , vel amoris DEI super omnia , qui actus , si Sacramentum ipsum recipi non possit , idem prorsus operatur , quod ipsum Sacramentum operatum fuisset , si etiam re ipsa fuisset receptum.

De necessitate præcepti Divini.

10. Duplex præceptum est , vi cuius Sacramentum Pœnitentiæ ex necessitate , sive ex obligatione percipiendum est , Divinum unum , alterum humanum : nunc de Divino agamus. Extare ergo ejusmodi præceptum de Pœnitentiæ Sacramento percipiendum docent Theologi communiter , & colligunt id ex illis verbis Joan. 20. Accipite Spiritum Sanctum , quorum remisistis peccata , remittuntur eis , & quorum retinueritis , retenta sunt. Desumitur id ipsum etiam ex Trident. *sess. 14. c. 5.* ubi expressè docet , præceptum hoc colligi ex Divina Sacramenti institutione , quam *cap. 1.* affirmaverat factam esse allegatis modò verbis ex *cap. 20. S. Joannis.* Vide Dicast. *D. 7. d. 1. n. 6.*

11. Obligat autem hoc præceptum non alios , nisi qui post vel intra Baptismum mortaliter peccarunt , Dicast. *d. 2. n. 8.* hi enim amittunt gratiam Divinam , non recuperandam , nisi per hoc Sacramentum : & idcirco etiam peccata mortalia , nunquam aliàs expiata , dicuntur materia necessaria Confessionis , cum peccata venialia econtra sufficiant quidem ad Confessionem , ad eam tamen necessariò non sint deferenda. Unde non est mirum , in vitis Apostolorum , Eremitarum , aut primorum Christianorum , qui tam sanctè & innocenter vixerunt , nihil vel pauca legi de Confessione. Mirum verò illud est , & extra omnem modum mirum , B. Albertum Magnum , egregium aliàs Beatissimæ Virginis præconem , eò usque progressum esse , ut dixerit , intemeratam illam , & ab omni cujuscunque , etiam levissimi , peccati labe immunem Virginem confessam esse , & quidem non alteri , quàm S. Joanni Evangelistæ.

12. Quilibet ergo peccati mortalis reus tenetur in articulo seu probabili periculo mortis , undecunque , etiam per sententiam judicis , imminentis confiteri ; quæ est communis & certissima omnium , ut apud Dicast. *d. 2. n. 20.* videre est , sententia : si enim tunc non obligat , quando obligabit ? Quòd si quis prævideat , secuturum tale periculum , neque tunc confitendi copiam fore , ut in longinqua & periculosa navigatione , in prælio &c. tenetur anticipare , ut rursus communiter docent Theologi. Si quis autem in periculo mortis non sit confessus , superato illo non tenetur supplere ; quia est obligatio alligata temporis periculo ,

ut proinde eo elapso expiret etiam ipsa, more aliarum obligationum certo tempore affixarum. Qui verò eodem mortis periculo durante sæpius est relapsus in peccata mortalia, tenetur sæpius confiteri. *Dicast. n. 21.*

13. Dubitari autem hæc potest, an præceptum Divinum confitendi obliget non tantum in articulo mortis, sed etiam aliquando in vita juxta Ecclesiæ determinationem: cum enim alicui nec constet, imò nec constare possit, quodnam tempus Christus executioni hujus præcepti designaverit extra articulum mortis, idcirco unice ad Ecclesiæ determinationem recurrendum est, contra quam quidquid determinatur, potius ad divinationem spectat, quam ad solidam assertionem.

14. Quòd si tamen aliquis contendat, Divinum præceptum confitendi sæpius in vita obligare, etiam præcisâ Ecclesiæ determinatione, non est scrupulus fidelibus injiciendus, cum vix ullus sit, qui non saltem semel intra unius anni spatium confiteatur: id quod ad implementationem hujus præcepti abunde sufficere censendum est, præcipue cum non desint, qui putent, tunc contra illud confitendi præceptum peccati, cum tribus aut quatuor annis omittitur Confessio: quod equidem non faciunt, nisi qui vix nomen hominis Christiani sustinent.

15. Ceterum, quod *suprà n. 11.* dixi, omnes peccati mortalis, in Baptismo & post illum commissi, reos hoc præcepto teneri, spectat ad omnes nemine excepto, etiam ad Papam, & impuberes cujuscunque ætatis, modò sint rationis & doli

capaces, quia præcepta Divina sunt universalialia, à quorum observatione nemo est excipiendus, nisi quem DEUS exemerit: sicut à præsentem neminem voluit eximium. Et in hoc conveniunt omnes.

16. Unde graviter objurgandi sunt parentes, tutores, præceptores & similes, qui parentum vices in puerorum cura & educatione gerunt, & cum videant, ejusmodi pueros, septennium fortassis nondum egressos, jam tam audaculos esse, ut majora contra DEI præcepta audeant, eos tamen hoc præcepto teneri non arbitrantur, & idcirco nullam habent sollicitudinem, ut ejusmodi pueri sub articulum mortis per Pœnitentiæ Sacramentum cum DEO in gratiam, & rectum ad æternam beatitudinem tramitem redeant. Indigni sunt parentum nomine, qui curam suorum liberorum majorem non habent, & ut S. Paulus *1. Timoth. 5.* loquitur, infidelibus deteriores. Scio esse, qui existiment, pueros ante duodecimum annum præcepto Confessionis non teneri: sed hi æquè non sunt audiendi, si de præcepto Divino loquantur, cum nullum talis exceptionis sit fundamentum.

De necessitate præcepti Ecclesiastici.

17. Præceptum Ecclesiæ de Confessione Sacramentali extare, tam certum est omnibus, ut nulli possit esse dubium. Habetur illud expressum in *Cap. Omnis utriusque. de pœnit. & remiss.* Desumptum id est ex Concilio Lateranensi sub Innocentio III. *cap. 21.* & confirmatur à Trident. *sess. 14. can. 8.* Pro cujus declaratione & recta intelligentia tenenda sunt, quæ sequuntur.